

LEŅINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIES!

SESTDIEN,
1986. GADA
25. JANVĀRI
Nr. 10 (5394)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksa 3 kap.

Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongress

24. janvārī Rīgā, Latvijas Komunistiskās partijas CK Politiskās izglītības namā, sākās Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongress.

Lielā pacilātībā delegāti ievēlēja kongresa goda prezidijā Padomju Savienības Komunistiskās partijas ģenerālsekretāru Leonīdu Brežņevu.

Kongresa darba kārtībā — Latvijas KP Centrālās Komitejas un tās revīzijas komisijas pārskati, republikas partijas organizācijas uzdevumi, kas izriet no PSKP Programmas jaunās redakcijas, PSKP Statūtu (ar ierosinātajiem grozījumiem), kā arī 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam izstrādāto PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības pamatvirzīņu projektiem, Latvijas Komunistiskās partijas vadošo orgānu vēlēšanas un PSKP XXVII kongresa delegātu vēlēšanas.

Latvijas KP Centrālās Komitejas pārskata referātu nolasiņa Latvijas KP CK pirmais sekretārs B. Pugo.

Latvijas Komunistiskās partijas revīzijas komisijas pārskata referātu nolasiņa tās priekšsēdētājs A. Bergs—Bergmanis.

Delegāti noklausījās un vienbalsīgi apstiprināja mandātu komisijas ziņojumu, ko nolasiņa tās priekšsēdētājs — Latvijas KP CK otrais sekretārs V. Dmitrijevs.

Kongresa darbā piedalās PSKP CK starptautiskās nodaļas vadītāja vietnieks V. Šapošņikovs, PSKP CK partijas organizatoriskā darba nodaļas sektora vadītājs V. Basenko, PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes priekšsēdētājs A. Voss un PSRS Valsts ārzemju tūrisma komitejas priekšsēdētājs V. Pavlovs.

Kongress turpina darbu.

LATINFORM

Zemkopji veido ražu pamatu

ISA IZZINA.

Starp republikas 26 rajoniem graudaugu sēkļu gatavošanā šējai esam 16. vietā, zālāju sēkļu gatavošanā — 6. vietā. Tā tas bija 15. janvārī.

Kondicionētu, I un II klasei atbilstošu vasarāju sēkļu vajadzība 6291 tonna, ir 5891 tonna, no tām I klasei atbilst 2858 tonnas. Linsēkļu 1986. gada šējai vajadzīgas 274 tonnas, kondicionētas 146 tonnas. Zālāju sēkļu nepieciešamas 233 tonnas, sagatavotas 157 tonnas, kas atbilst I un II klasei nodrošināti 77,4 procenti vajadzības.

Saimniecību agronomiskā dienesta svarīgākais uzdevums pašlaik ir kvalitatīva un savlaicīga sēkļu gatavošana.

Lai iegūtu augstas ražas, jāšē tikai I klases sēkla, sliktākajā gadījumā vēl varētu apmierināties ar II klasi. Graudaugu sēklas lauki, kuru platības ir apmēram 40 procenti, gan jāapsēj tikai ar I klases sēklām.

Ko nozīmē kvalitāte, skaidru un uzskatāmu priekšstatu sniedz šāda tabula:

Klase	Ēdizība laboratorijā, proc.	Ēdizība uz lauka, proc.	Raža cūc
I	98	90	29
III	90	62	par 5,4 cūc mazāka

Sie četri iegūti vairākkārt atkārtotos izmēģinājumos.

Vēl jāņem vērā, ka graudiem jābūt lieliem, ar lielu energoresursu, dzīvotspējīgiem. Jo lielāks ir to absolūtais svars, jo labāk. Pierādīts, ka 1 grams graudu masas dod 0,5 centnerus ražas no hektāra. To var panākt, šķirojot, atdalot sīkos graudus no lielākajiem.

Kā tad strādājuši zemkopji, domājot par savu galveno rūpi — pavasara sēju? Kondīcijas prasībām, taš ir — I un II klasei, atbilst 93,6 procenti graudaugu sēklas, tajā skaitā I klasei — 45,4 procenti. Protams, darba vēl atliku likām.

Līdz šim ļoti strādājuši labības noliktavu un kalšu laudis Raiņa, K. Marksa, Dzeržinska, Leņina, M. Gorkija, Oškaina kolhozos. «Sarkanajā ausmā», «Krasnij Oktjabrj», «Zelta vārpā», Rušonas padomju saimniecībā. Atpalikuši: kolhozs «Rīts», kur ir tikai 32 procenti kondicionētas sēklas, kolhozs «Dubna» — 55 procenti, «Silukalns» — 58 procenti.

Nopietns darbs gaida tos, kuri strādā pie ilggadīgo zālāju sēklām. Rajonā tādu ir 67,4 procenti. Ar atbilstošām kondīcijai pilnībā pagaidām nodrošinājies vēl tikai Leņina kolhozs, saimniecības «Sarkanā ausma» un «Rīts». Tādu nav Rudzātu padomju saimniecībā, kolhozā «Dubna». Tātad — visur jāuzlabo darbs. Kolhozs «Sarkanā ausma» esošajam tirīšanas punktam KOS jāsniedz maksimāls atbalsts saimniecībām.

Vairāk rosmes vajadzīgs linsēkļu gatavošanā. Par apmierinošu darbu var nosaukt tikai paveikto kolhozos «Krasnij Oktjabrj» un M. Gorkija kolhozā.

Lai varētu laikus, droši un labi sagatavoties pavasara šējai, visiem graudaugu sēklas krājumiem jābūt kondicionētiem līdz 1. februārim, bet līdz 25. februārim tas pats jāpanāk arī ar ilgīgajiem zālājiem.

J. KIVLENIEKS,

rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenais agronoms

PILSETA vēl nebija jaušama ierastā ikdienas rosme, kad Latvijas KP XXIV kongresa delegāti sapulcējās partijas rajona komitejā uz īsu sanāksmi.

Svinīgas, satraukuma pilnas minūtes pirms došanās ceļā. Skan biedru vēlējumi. Rajona jaunatnes labākie pārstāvji — Preiļu trikotāžas fabrikas šuvēja Antonina Poliektova un Preiļu remontu un celtniecības pārvaldes komjaunatnes organizācijas sekretārs Jevgeņijs Gončarovs pasniedz delegātiem komjaunatnes rajona organizācijas ziņojumu Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresam. Delegāti noliek ziedus pie V. I. Leņina pieminekļa.

— Kādā noskaņojumā dodaties uz kongresu? Ko sagaidāt no republikas komunistu foruma?

Sos jautājumus uzdevu Latvijas KP XXIV kongresa delegātiem — Livānu eksperimentālās bioloģiskās rūpniecības aparātu uzraudzītāju brigādierei Birutai

Sproģei, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājam Jānim Blaževičam un ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā kolhoza «Krasnij

ras darba uzlabošanu. Gaidām arī, ka mūsu rūpniecību paplašinās, jo tāda ir ražošanas nepieciešamība, — teica Biruta Sproģe.

— Kongress noteiks, kādos

Delegātu pavadīšana

Oktjabrj» priekšsēdētājam, PSRS Augstākās Padomes deputātam, Sociālistiskā Darba Varonim Romualdam Kavinskim.

— Uz Latvijas Komunistiskās partijas kongresu dodos pirmo reizi. Protams, mazliet uztraucos. Un arī lepojos. Lepojos ar to, ka kongresa dienās varēšu stāstīt citiem par sava kolektīva lieliskajiem sasniegumiem. Ceru, ka kongresa lēmumi sekmēs arī to problēmu risināšanu, kas ir aktuālas mūsu pilsētai. Īpaši tas attiecināms uz apkalpojošās sfē-

konkrēti virzienos jādabojas partijas organizācijām, lai pātrinātu zinātniski tehnisko progresu, — sacīja Jānis Blaževičs.

— Tas izstrādās arī lauku sociālās attīstības programmu, kas dos iespēju uzlabot lauku lauku sadzīvi, labāk apmierināt viņu kultūras vajadzības. Noskaņojums? Protams, pacīlāts. Jo ne jau ar tukšām rokām braucam uz kongresu. Rajona darbaļaudis to sagaidījuši ar labiem panākumiem darbā.

— Par Latvijas Komunistiskās

L. GALAKTIONOVA

Gatavojamies sestdienas talkai

Komunistiskajai sestdienas talkai, kas būs vēlta PSKP XXVII kongresam, sākām gatavoties laikus. Tagad jau izstrādāti uzdevumi, noteikta XII piecādes fondā ieskaitāmo līdzekļu summa — tā būs 550 rubļi.

Talkas dienā darbā izies vismaz 270 cilvēki. Pamatā katrs strādās savā ierastajā darba vietā, tikai dienas uzdevums un kolektīvu pašu apņemšanās ir manāmi sprāgišķa. Saimniecības mežā pie Sultēm sa. gatavosim un izvedsim 50 kubikmetrus maikas, vairāki mehanizatori strādās salmu pievešanā kompostu gatavošanā vietā — aiztransportēs 100 tonnas. Pie fermām

jāpieved un ļabi jānokrauj, lai nepieputina ar sniegu, 10 tonnas siena. Fermu laudis spodrinās un uzpostis savu saimniecību.

Raiti šķindēs metāls mehāniskās darbnīcās. Vīri cenšas neatpaukt no tehnikas remonta plāniem un grafikiem. Talkas dienas darba pacālumam ļaus viņiem krietni pastieidzināt darbu. Iepilnāts pabeigt divu traktoru remontu, sakārtot vairākus piekabes rīkus — arklus, kultivatorus un citu tehniku.

Pēc tradīcijas komunistiskās sestdienas talka saimniecībā būs īsti darba svētki. T. OZOLA, kolhoza «Nākotne» vecākā dispečere, preses grupas locekle

PĀRSKATS

PAR PIENA IZSLAUKUMIEM RAJONA SAIMNIECĪBĀS
JANVĀRA II DEKĀDE (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govju diennakti	+ - salīdz. ar iepriekšējo dekādi	+ - salīdz. ar to pašu laiku 1985. gadā	Bruto piens 1985. g. (Droc.)	Labāka slaucēja	Izslaukums diennakti
«Krasnij Oktjabrj»	13,3	+0,4	+1,7	115	Z. Trofimova	21,8
«Nākotne»	10,0	—	+1,6	120	M. Cīvkule	15,0
M. Gorkija	9,8	—	+0,5	105	T. Leļmane	12,6
Leņina	9,7	—	+1,1	116	A. Romanovska	21,1
Kirova	9,2	—	+1,0	113	M. Kudrjavceva	10,3
Rušonas p. s.	8,5	+0,2	+2,3	137	L. Sņepste	12,2
«Sarkanā ausma»	8,2	+0,4	+1,5	122	J. Kalviša	12,9
«Zelta vārpa»	8,0	+0,4	+1,0	114	H. Vuškārniece	12,0
«Rīts»	7,5	+0,1	+2,2	143	I. Dimante	10,2
Suvorova	7,4	+0,2	+1,4	128	V. Nikolajeva	10,0
«Dzintars»	7,3	-0,1	+1,1	111	I. Smeltere	11,6
Oškaina	7,2	+0,4	+0,2	105	V. Rušeniece	13,2
K. Marksa	7,1	+0,2	+2,0	140	N. Petrova	10,6
Raiņa	7,0	+0,3	—	100	B. Pinka	10,9
Aglonas p. s.	7,0	—	+0,4	106	J. Bartuša	10,5
Dzeržinska	6,9	-0,1	+0,4	106	F. Anspoka	10,6
«Silukalns»	6,6	—	+0,8	112	P. Vilkauša	8,8
«Dubna»	6,5	+0,2	+0,8	113	J. Sparāne	10,6
«Vārkava»	6,2	-0,2	-0,5	94	T. Džeriņa	10,9
Rudzātu p. s.	6,8	+0,1	+0,8	118	V. Zalāne	8,0
RAJONA	8,2	+0,1	+1,1	115		



Ar labiem panākumiem Aglonas dzelzceļa stacijas kolektīvs beidza pagājušo gadu. Vagonu iekraušanas plāns pārsniegts par 35 procentiem — vīrs plāna iekrauti 29 vaņoni. Par 1,1 stundu samazinājies viena vagona stāvēšanas laiks. Stacijas priekšnieks V. Mikulovs

atzīst, ka panākumu pamatā dzelzceļnieku centīgais darbs un saiknes uzlabošanās ar kravu pasūtītājiem.

ATELĀ: stacijas priekšnieks V. Mikulovs un dežurante T. Karpenko pie vadības pults.

G. GROTPA tekstis,
J. SILICKA foto

Partijas dzīve: birojs un kadri

Uzticēt un kontrolēt

Runājot par darbu ar kadriem, priekšplānā izvirzām ražošanas posmu vadītāju un speciālistu audzināšanas jautājumus, konkrētu cilvēku lietiskās īpašības. Šis viedoklis ir vispārējs.

Pēdējā laikā partijas pirmorganizācijas uztrauc fakts, ka trūkst labu speciālistu kultūras darba jomā, fiziskās kultūras un sporta sfērā un vēl citās līdzīgās profesijās. Taču nevienam šodien vairs nav jāizskaidro, ka no tā, kā cilvēks atpūties, ir atkarīgs viņa darbs. Un vēl viens novērojums — minētajās profesijās ne tikai attiecīgā izglītība nosaka panākumus, bet bieži vien cilvēka ieinteresētība jeb aicinājums darboties noteiktā sfērā.

Līvānu pilsētas izpildkomiteju vairākus gadus nodarbināja jautājums — kur rast ziņošanu, enerģisku un darboties gribušu kultūras nama direktoru? Neapmierināja arī glābšanas uz ūdeņiem stacijas priekšnieka darbs. Cilvēkus, kuri minētos amatus ieņēma, gan rāja, gan sodīja, par pieļautajām neizdarībām, ne reizi vien bija runa partijas birojā. Taču vēlamo rezultātu nebija. Acīmredzot, tie arī nevarēja būt, jo darbinieki, kaut viņiem bija nepieciešamās zināšanas, bija bez pieredzes. Neveiksmes (īpaši finansu un darba organizācijas jomā) kļiedēja pēdējās entuziasma vēsmas. Radās situācija, kad kadru jautājuma risināšanu atlikt vairs nevarēja. Un, kā jau tas reizumis notiek, izeja atradās negaidot, mums līdzās.

Kultūras namā interešu klubu vairākus gadus vadīja Andris Sopulis, pēc izglītības ekonomists. Viņš un šī kluba aktīvs strādāja stikla fabrikā. Un it kā nejausi visas kluba nodarbības tika organizētas galvenokārt stiklinieku kolektīvā. Šie pasākumi, kurus organizēja un vadīja A. Sopulis, bija saturīgi, piesaistīja arvien vairāk entuziastu. Īpašu popularitāti iemantoja atpūtas vakari «Tiem, kuriem pāri 30». Sos vakarus lūdza rīkot biežāk, Andri nepārtraukti uzteica.

Lūk, Andris Sopulis arī piesaistīja mūsu uzmanību. Kultūras namam taču vajadzīgs ne tikai mākslinieciskais vadītājs, bet arī īsts administrators, visa organizētājs. Un vēl — jo lieti nodrēja Andra zināšanas ekonomikā. Kultūras nama saimniecībā ieviesās kārtība, burtiski katras kapeikas izlietošana tika kontrolēta. Sākās telpu remonts, patīkami izmainījās to interjers. Citiem vārdiem, iniciatīva tagad Andra rokās, viņš, kā saka, pilnībā kontrolē situāciju.

Domājam, ka izdevies panākt vēlamo darba organizāciju arī stacijā, kas gādā par cilvēku drošību uz ūdeņiem. Līdz šim šī stacija gadu no gada nebija sagatavojusies vasaras sezonai. Darbiniekus, kuru dienesta pienākums ir pēc pirmā signāla steigties palīgā cilvēkiem, nereti pašus vajadzēja, tā teikt, pie saņemšanas vest. Pēc kārtējā soda nācās dzirdēt jau zināmu teicienu: «Par 120 rubliem te neviens neies pušu rauties.» Vai tikai ar rājieniem situāciju labot?

Un, lūk, glābšanas stacijā sāka strādāt Klements Belodedovs. Viņš ir atvaļināts virsnieks, lieliski prot vadīt vīriešu kolektīvu. Šo faktoru mēs ņemām vērā un ceram, ka panākumi būs.

Visai dažāda rakstura cilvēkus spēj vienot kopīgs darbs. Ja ir patiesa vēlšanās strādāt. So vēlmi mēs ņemam vērā, risinot kadru jautājumus. Izrādās, ka zināšanas nav tas galvenais. Iepriekšējie kolektīvu vadītāji daudz zināja, taču darbs nevedās. Un gribas ticēt, ka gan A. Sopulim, gan K. Belodedovam darba spars neapsīks, ka viņi arī turpmāk strādās tikpat godprātīgi, ar tādu pat lielu atbildības izjūtu.

Pēc visa sacītā es gribu uzsvērt galveno domu, ko nedrīkst aizmirst: partijas komiteju un partijas biroju darbā ar kadriem priekšplānā izvirzās jaunas vērtības — ne tik daudz vērtēt pēc kadru anketas, bet gan vairāk skatīt, vai cilvēks ir savas lietas entuziasts. Domāju, ka speciālistu kvalitatīvais sastāvs jebkurā nozarē galvenokārt jānosaka pēc iepriekšminētā kritērija. Jo tieši šis kritērijs nodrošina augstu galarezultātu.

V. LEINE,

Līvānu pilsētas izpildkomitejas partijas pirmorganizācijas sekretāre



Mūsu biogrāfijas lappuses

Sarkanā zvaigzne

Kopš seniem laikiem zvaigzne simbolizējusi mūžību, diženumu, zināšanu alkas, patiesību, ceļa zīmi. Sarkanā piecstaru zvaigzne ir kļuvusi par visas pasaules darbaļaužu vienotības simbolu.

Jau vairāk nekā sešus gadus desmitus PSRS Valsts ģerbonī vainago sarkanā zvaigzne. «Tautā izveidojies uzskats,» atmiņās kavējās Tautas Komisāru Padomes lietu pārvaldnieks V. Bončs — Brujevičs, «ka mēs, sociālistiskās valsts cēlāji, metam gaismu uz visām tautām, kas dzīvo piecās pasaules daļās, — tāpēc arī mūsu ģerbonī mirdz piecstaru zvaigzne. Sarkanarmieši mēdza teikt: mūsu zvaigzne staro piecās pasaules daļās. So paskaidrojumu tūlīt pārņēma visi, un tas ļoti iepatikās Vladimiram Iljičam.»

Kopš pirmajam padomju vara dienām sarkanā zvaigzne kļuva par Sarkanās Armijas emblēmu. 1918. gada aprīlī ar Kara lietu tautas komisariāta pavēli to ieviesa sākumā nēsāšanai pie krūtīm. Taču ar tā pašā gada jūliju visi Sarkanās Armijas karavīri to sāka spraut pie cepures, bet pirmā parauga krūšu nozīmi līdz 1922. gada aprīlim izsniedza komandieriem un kursantiem.

Lauru un ozolzarū vainaga ieskaitās piecstaru zelta zvaigznes vidū bija attēlots arklis un āmurs, kas simbolizēja strādnieku šķiras un darba zemniecības savienību. Kokardī, kā toreiz dēvēja sarkanarmiešu zvaigzni, izgatavoja no vara. Zvaigznes staru gali bija viegli atliekti, nozīmes vidū — krusteniski izstancēts arklis un āmurs, zvaigznei bija reljefas apmales.

Taču ne visas Sarkanās Armijas daļas bija iespējams uzreiz apgādāt ar metāla sarkanajām zvaigznēm, tāpēc vairākās tās daļās zvaigznes izgriezā no sarkanā auduma un uzšūva uz cepurēm.

Ar 1922. gada 13. aprīļa republikas Revolucionārās kara padomes pavēli arklis un āmurs uz sarkanarmiešu zvaigznes tika nomainīti ar valsts emblēmu — sirpi un āmuru.

Tolaik bija jātaupa katra kapeika, katrs papīra gabaliņš. 1922. gada decembrī tika laistas apgrozībā vecās markas, kur uz Krievijas impērijas ģerbona bija uzstancēta piecstaru zvaigzne ar sirpi un āmuru. 1924. gadā tika laists apgrozībā jauns sudraba rublis, kura priekšpusē mirdzēja piecstaru zvaigzne.

1918. gadā izdotā speciālā VCIK brošūrā bija teikts, ka sarkanā zvaigzne «ir zvaigzne, kas simbolizē visu darbaļaužu atbrīvošanos no bada, kara, trūkuma un verdzības. Tā ir visu trūkcumcietēju, zemnieku un strādnieku laimes zvaigzne.»

Mēs dūvojam Sarkanās Zvaigznes zemē. Tā ir uz oktobrēnu nozīmes, uz lidmašīnas spārniem... Ceļu sazarojumos, pilsētu laukumos un ciemu ielās stāv sarkanā zvaigznoti obeliski par godu Tēvzemes dēlu un meitu varoņdarbiem... Uz dzelzceļa uzberuma izveidotā zvaigzne pavadā mūs tālā ceļā... Tā mirdz uz rūpnīcu dūmeņiem un naftas torņiem, stāstot visiem par darba panākumiem... Viens no mūsu Dzimtenes visaugstākajiem apbalvojumiem ir Sarkanās Zvaigznes ordenis. Tas tika nodibināts 1930. gadā reizē ar Leņina ordeni...

Ilgus gadus senlaicīgos Maskavas Kremļa torņus vainagoja divgalvainie cara ērgļi. Pirmā zvaigzne ar piecmetriem stariem ienēma savu vietu Spasa tornī 1935. gada 24. oktobrī. Uz Oktobra revolūcijas 20. gadadienu Kremļa torņos ledēgās jaunas rubīna zvaigznes, kas arī tagad kā piecas bākas izstaro mierīgu un labestīgu gaismu.

Šī mierīgā gaisma iesvēla dusmas un naidu mūsu ienaidniekos. Nav nejausība, ka tieši piecstaru zvaigzni kara gados fašistiskie bendes izgriezā uz sagūstīto, taču nesalauzto padomju patriotu ķermeniem.

Taču 1945. gadā fašistiskie karogi tika nometti sarkanām zvaigznēm vainagoto Kremļa torņu pakājē. Parādes solī pa Sarkanā laukuma bruģi gāja PSRS Bruņoto Spēku karavīri. Viņi bija to veco kareivju dēli, kuri atcerējās Padomju republikas pirmo gadu kaujas pavēles vārdus:

«Sarkanā zvaigzne ir visas Sarkanās Armijas emblēma, un ikvienam kareivim sarkanarmietim tā godam jānēsā pie sava ietēpa, krājot tai revolucionārās cīņas slavu šajās un nākamajās mūsu vēstures lappusēs.»

N. SAUTINS

(«Pravdas» Preses birojs)

MOSU sociālistiskās sacensības partneri Jēkabpīlī lepojas ar šūšanas fabriku «Asote», kuras vārds jau jo tālu aizskānējis. Taču daļa uzslavas pienākas arī mūsu rajonam, jo fabrikas viens iecirknis ir Līvānos. Arī te šaj modernās vējjakas, kuras no veikaliem aizceļo itin ātri.

Fabrikas direktors J. Trups pastāstīja:

— Jauna piegāde, jauni uzdevumi tautas patēriņa preču ražošanā. Lielī. Kā zināms, nākamā posma plānu nosaka, vadoties pēc līdzšinējiem sasniegumiem. Lūk, tieši «Asotes» kolektīvam vienpadsmitajā piegādē bija jāsaržo preču produkcija par 13,2 miljoniem rubļu. Mēs spējam šo summu pabeidzēt par 4 miljoniem rubļu. Tas, protams, galvenokārt darba pirmrindnieku nopelnis. Kuru? Tad būtu paigļi jārunā. Piemēram, 280 strādnieces (18 no viņām ir līvānietes) piegādes individuālos plānus izpildīja jau līdz 1985. gada 1. augustam.

— Jūs vadītais kolektīvs izpildīja godpilnu pasūtījumu — šuva tērpus ar XII Vispasaules jaunatnes un studentu festivāla simboliku.

— So uzdevumu strādnieces veica ar īpašu prieku. Latvijas delegācija uz festivālu Maskavā brauca tā sacīt, «Asotes» ietēpā. Par labu darbu jāuzteic viss Līvānu iecirkņa kolektīvs.

— Jūs šodien runājat ar strādniecēm. Ja nav dienesta noslēpums — par ko īsti?

— Par darba ražīguma kāpināšanu, par plānu izpildi. Nācās uzklaut arī iebildes, ka strādāt

kļūst arvien grūtāk — katrs jauns apģērba modelis ir sarežģītāks par iepriekšējo, prasa vairāk uzmanības, pūliņu. Sajā jomā gan nekādas nolaides nebūs un arī nevar būt, jo pircējs

Dūc šujmašīnas, zib strādnieku pirksti, un top vējjakas. Iecirkņa meistare Tamāra Gerasimoviča saka: «Maipā sašujam apmēram 140 vieglās jakas, ja ar siltumizolāciju — tad apmēram 120.»

Preces — tautai

„Asote“ tālu skan...

Janvāra sākumā notika republikas partijas organizācijas aktīva sanāksme, kurā izskatīja jautājumu «Par uzdevumiem, kas veicami republikas partijas, padomju un saimnieciskajiem orgāniem, lai realizētu tautas patēriņa preču ražošanas un pakalpojumu sfēras attīstības komplekso programmu laika posmam no 1986. līdz 2000. gadam». Mūsu rajonam tika adresēti atzinīgi vārdi... un arī kritika. Secinājums — jāstrādā, ņemot par paraugu labākos. Gan pašu mājās, gan kaimiņos.

taču vēlas dabūt to labāko, to modernāko mantu. Tāpēc mēs, ražotāji, nedrīkstam atpaukt no pasaules mēroga standartiem.

Līvānos ir tikai daļiņa «Asotes». Un tomēr — kāda šim kolektīvam tuvākā nākotne? — Kā redzat, pašreiz strādājam angāra tipa hallē. Šīs telpas ir pagaidu lietošanai. Kad uzcelsim jaunu ražošanas korpusu — trīsstāvu, ar visām nepieciešamajām sadzīves telpām — šī halle tiks pārkārtota par sporta zāli, kas tik ļoti vajadzīga Līvānu skolēniem.

...Taču pagaidām vēl jāpiecieš neērtības — gan strādniecēm, gan meitenēm un zēniem, kuriem trūkst telpu sportošanai. Pagaidām. Neaizmirsīsim, ka jaunā piegāde sākusī jo strauju soli. Visās jomās.

It kā sausi skaitļi. Taču, ja produkcija pircējiem patīk, tad varam arī sacīt tā: ik dienu top 120 līdz 140 prieku. Jā! Top prieks.

ATELOS:

◆ Bernadete Goba (augšējā attēlā) gādā par to, lai šuvējām allaž būtu pa rokai vajadzīgā piegriezuma auduma gabali. Jāpiebilst, ka vienlaicīgi šuj dažādu krāsu un modeļu jakas. Vienu no jaunākajiem paraugiem demonstrē B. Goba;

◆ šūšanas fabrikas «Asote» Līvānu iecirkņa labākās strādnieces (no kreisās) Anna Rimoviča, Irina Bogdanova, Nina Jakovļeva, Ludmila Kačanova, Lūcija Lietavniece un Jefrosinija Stikāne.

K. PRIEDISA teksts, J. SILICKA foto



Skolu dzīve

Atbilstoši reformas prasībām

14. janvāris bija, ja tā varētu teikt, plaši atvērto durvju diena rajona agrorūpnieciskajā apvienībā. Tās priekšsēdētāja J. Vucēna un vietnieka A. Eglīša klātbūtnē, piedaloties partijas rajona komitejas sekretārei I. Jansonai, propagandas un agitācijas nodaļas instruktorei L. Gurgānei, rajona izpildkomitejas izglītības nodaļas vadītājam J. Lazdam, notika nopietna saruna ar skolu direktoriem, bāzes uzņēmumu vadītājiem un atbildīgajiem par darbuzzināšanu tajos.

Sajā pasākumā tika akcentēti trīs pašreiz galvenie uzdevumi mūsu rajona skolu dzīvē: iespējas sešgadīgo bērnu skolas gaitu uzsākšanai, profesionālās un darba apmācības kabinetu iekārtošana, profesionālās orientācijas jautājumi. So dienas kārtību bija diktējusi nepieciešamība — jau šogad, pirmajā septembrī, mūsu rajona sešus gadus vecie bērni uzsāks skolas gaitas. Atbilstoši skolu reformai pakāpeniski notiek sabiedriski derīgi, ražīgi darba organizēšana 7. un 8. klašu skolēniem.

Šis tikšanās ipatnība bija tāda, ka neviens ieinteresēto pušu pāris (skola — uzņēmums) nevarēja izvairīties no konkrētiem jautājumiem un atbildēm. Saruna notika nevis vienlaicīgi ar visiem, bet atsevišķi, pa 25 — 30 minūtēm veicot katras skolas un tās partneru pārstāvjiem.

Ne reizi vien sabiedrībā dzirdēts tāds viedoklis — apmācība darbā — kas tur sevišķs, aizgāja skolēni uz fermu, uz rūpnīcu, uz darbnīcām utt., paskatījās, ko un kā dara lielie. Kādu stundu pakabinājās paši. Lietu nevar tā vienkāršot. Ir jābūt atbilstošām telpām, noteiktam skaitam iekārtotu darba vietu, kur jauniegūtās praktiskās zināšanas var tūlīt nostiprināt teorētiski. Un otrādi.

Rajona agrorūpnieciskā apvienība pašlaik ir sagādājusi 11 lokaopības klašu iekārtas (slaukšanas iekārtu mezglu un griezumam komplekti, kā arī citi materiāli). Tās saņēmuši Oškalna kolhozs, «Dubna», «Dzintars», Rudzītis, Aglonas padomju saimniecības un citas.

Sajā mācību gādā profesionālā apmācība uzsākta Priekuļu astongadīgajā skolā. Lokaopības kabinets ierīkots kolhoza «Sarkanā ausma» Priekuļu liellopu

fermā. Pašlaik šādu atbilstošu telpu ierīko saimniecības «Krasnij Oktjabrj» Aizupiešu kompleksā. Kirova kolhoza Stabulnieku fermā ir nodrošinātas darba vietas 15 Dravnieku astongadīgās skolas vecāko klašu meitenēm. Šī saimniecība tāpat ir parūpējusies par lokaopības kabinetu.

Nopelumu pelna aģlonieši — sovhozs gan ir saņēmis nepieciešamo iekārtu mehanizatoru un lokaopības kabinetu izveidošanai, bet darbs stāv uz vietas. Laba veiksmē jānovēl silukalniešiem, kuri nu jau ķērušies pie darba — Bernānu mehāniskajās darbnīcās būs atbilstoša telpa vietējās skolas pušiem, tāpat «Nākotnei», kur Sanaužu fermā top lokaopības kabinets.

Pamazām darbs, kas rajonā sācies pagājušajā vasarā, virzās uz priekšu. Taču vietumis tālāk par runāšanu nav tikts. Nekas netop kolhoza «Dubna», kaut arī, kā jau minēts, iekārta kabinetam te sagādāta, tāpat Raina, Suvorova, Dzeržinska kolhozos. Dažviet, kā atklājās sanāksmes laikā, partnerattiecības pat kļuvušas neskaidras. Lai izvairītos no bezadresāta runāšanas, uz vietas apspriedes laikā sarežģījums centās atrisināt. Arī tadējādi, ka tika norādīts līdz 1. februārim precizēt līgumattiecības Riebiņu vidusskolai un kolhozam «Krasnij Oktjabrj». Arī ar Silajānu astongadīgajām skolām ar K. Marksa un Suvorova saimniecībām.

Arī citiem bāzes uzņēmumiem jāveic attiecīgs darbs, lai tuvākajā laikā varētu realizēt skolu reformā izvirzītās prasības darbuzzināšanā un skolēnu profesionālajā apmācībā.

L. SILA

Draudzīgs, saliedēts kolektīvs

Rajona patērētāju biedrībā nodibinātas desmit komjauniešu un jauniešu brigādes, starp kurām izveidota sociālistiskā sacensība. Tiek vērtēta, pirmkārt, plāna izpilde. Bez tam — piedalīšanās kolektīva sabiedriskajā dzīvē, sporta pasākumos, mācības paralēli darbam, apkalpošanas kultūras līmenis.

Pernā gada ceturta ceturksnī par uzvarētāju atzīts Preiļu saimniecības preču veikala kolektīvs, kuru vada komuniste Svetlana Vaivode. Līdzās strādā trīs jaunās pārdevējas. Viņas tirdzniecībā nav iesācējas, visām darba stāžs jau ir trīs un vairāk gadi.

Saimniecības preču veikala platība neatbilst normatīviem, tomēr meitenes ir iemānījušas uzturēt kārtību, pārskatāmi izvietot preces. Kolektīvs ir ļoti draudzīgs, strādā bez iztrūkumiem, kas ir ļoti svarīgi mūsu darbā. Arī sūdzību no pircējiem nav, pateicības gan ir bijušas.

Visas viņas ir jaunas un aktīvas. Irēna Urča bieži pārstāv patērētāju biedrību rajona sporta pasākumos, Jevgēnija Kuzņecova nupat pārkāpusi komjaunieša vecuma sliekšni, tomēr no entuziasma nav šķīrusies. Arī pārdevēja Larisa Volkova vienmēr ar lielu atbildību izpilda visus komjaunatnes komitejas uzliktos pienākumus.

Šogad komjauniešu un jauniešu brigāžu sacensība turpinās. Veiksmi arī turpmāk!

L. SERKOVA,

rajona patērētāju biedrības komjaunatnes komitejas sekretāre

Pēc kritikas

Lai pietiktu sēklas

Pagājušā gada 12. decembrī mūsu laikrakstā bija publicēts rajona agrorūpnieciskās apvienības sēklkopības agronomes Z. Dūdas raksts «Kā gatavojam sēklas?». Tajā bija norādīts, ka kolhoza «Silukalns» sagatavots maz pirmās un otrās klases prasībām atbilstošas graudaugu sēklas. Esam saņēmuši atbildi uz kritiku. Kolhoza «Silukalns» galvenais agronomis A. Opolais raksta:

«Paskaidrojiet, ka līdz šī gada 13. janvārim saimniecībā atbērtas 280 tonnas graudaugu sēklas. Tas ir 103 procenti no vajadzīgā daudzuma. Pirmajai un otrajai klasei atbilst 50 procenti sēklas. Uz pārbaudīti nosūtīti paraugi no 107 tonnām. No tām 50 tonnas graudu bija tikai trešās klases prasībām atbilstoša sēkla. Pēc atbilstošas tā atbilst pirmajai un otrajai klasei.»

Jaunos apstākļos strādājot

Rajona patērētāju biedrība sekmīgi izpildīja vienpadsmitās piegādes preču apgrozības plānu. Piegāgums, salīdzinot ar desmito piegādi, ir 24,2 procenti. 1985. gada preču apgrozības plāns veikts par 100,2 procentiem, piegāgums — 3,5 procenti. Pārdots preču par 1 689 tūkstošiem rubļu vairāk nekā 1984. gadā. Visu apvienību darbinieki devuši ieguldījumu izvirzīto uzdevumu savlaicīgā paveikšanā. Īpaši gribas uzsvērt precīzu un pārdevēju darbu. Tieši viņas ik dienas rūpīgi seko tam, lai veikalos būtu nepieciešamais.

Pildot lēmumus par zūpības un alkoholisma apkarošanu un kaudžas teicnāšanas izskaušanu, rajona patērētāju biedrības valde veikusi vairākus nozīmīgus pārkārtojumus: par 60 procentiem samazināts to veikalū skaits, kuros tirgojas ar alkoholisajiem dzērieniem un alu, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienībā par 56 procentiem sarūcis uzņēmumu daudzums, kuros pārdod reibinošos dzērienus. Salīdzinot ar 1984. gadu, alkoholisks dzērienu pārdošana samazinājusies par 502,3 tūkstošiem rubļu. 1984. gadā katrs rajona iedzīvotājs iegādājies vidēji 36 litrus reibinošo dzērienu (neskaitot alu), 1985. gadā — 27 litrus.

Lai sekmīgi pildītu preču apgrozījuma plānus un «nosegtu» alkoholisks dzērienu daļu tajos,

Zūpībai — nē!

rajona patērētāju biedrības valde veica vairākus pasākumus. Tika uzlabota rūpniecības preču pārdošana, palielināts to sortiments. Vairāki sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi mainīja savu profilu. Gada laikā sarīkotas 43 komercizstādes, kas papildus deva 509 tūkstošus rubļu. 70 reizes esam izbraukuši ar precēm uz rajona kolhoziem un sovhoziem. Tas ienesa 300 tūkstošus rubļu.

Veikalos, no kuriem izņemti alkoholisks dzērienus, pārskatījām preču sortimentu, palielinājām tiem piegādi. Arpus republikas robežām iepirkti dārzeņi, augļi un gaļas konservi par 168 tūkstošiem rubļu, krāsu televizori,

sūšanas un galantērijas izstrādājumi — par 50 tūkstošiem rubļu.

Sagādes kantoris iepircis no iedzīvotājiem un pārdevīs tirdzniecības tīklam 194 tonnas gaļas. Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi palielinājuši pašražotās produkcijas, kulinārijas un konditorejas izstrādājumu izlaidi. Piedāvā jaunus ēdienus un bezalkoholisks dzērienus (karsto šokolādi, karstās sviestmaizes). Līvānu kādreizējā kafējnīca «Daugava» pilnīgi mainījusi savu profilu. Tagad te darbojas sabiedriskās ēdināšanas uzņēmums «Pankūkas».

Mūsu darbs lielā mērā atkarīgs no izejvielām. Diemžēl nepletiekamā daudzumā mums piegādā garšvielas un saldējumu.

Rajona patērētāju biedrības kolektīvs apzinīgi strādās arī divpadsmitajā piegādē, lai sekmīgi izpildītu izvirzītos uzdevumus, paaugstinātu iedzīvotāju apkalpošanas kultūru.

V. VJAKSE,

rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētāja vietiece



Rudzētos nelielā mūra celtņē izvietots sadzīves pakalpojumu kombināta stacionārais pieņemšanas punkts. Šeit lauku iedzīvotājiem piedāvā kombināta ražojumus — tautiskās segas, aizkarus, pārklājus, cimdus, galdnieku darinājumus. Daudzus izstrādājumus var pasūtīt izgatavot. Punktā pieņem ķimiskajā tīrīšanā apģērbu, apavus remonēšanai, iznomā dažādus sadzīves priekšmetus. Punkta darbu vada Dzintra Spūle, tas darbojas trīs dienas nedēļā.

ATELĀ: pieņemšanas punkta vadītāja Dzintra Spūle (no kreisās) piedāvā apmeklētājiem kombināta aušanas ceha darinājumus. J. ZANDES foto

Dispanserizācija — veselības ķīla

Jau divus gadus mūsu republikā notiek ikgadēja visu iedzīvotāju dispanserizācija pēc Latvijas medicīnu izstrādātās iedzīvotāju medicīnisko apskāšu kompleksās automatizētās sistēmas. Kādi rezultāti sasniegti šajā laikā?

Neapšaubāmi, palielinājās tādu saslimšanu diagnosticēšanas procenti, kuras agrāk konstatēt nevarēja vai arī konstatēja ar novēlošanos. Agrīnā diagnosticēšana ļauj savlaicīgi uzsākt ārstēšanu, kad slimība vēl nav ielaista. Parasti slimība sāk «darboties» organismā ievērojami agrāk, nekā slimnieks sajūt izmaiņas organismā un griežas pie ārsta. Vairums postošo faktoru (kā ārejo, tā iekšējo), kas rada saslimšanu, veselību iedragā sistēmiski, dienu no dienas. Tas, ko tautā sauc par slimību, ir organismā notikušo pārmaiņu galarezultāts. Lai atklātu slimību ierosinātājus jau to agrīnajās, sākotnējās formās, masveidā tiek apskatīti iedzīvotāji, kuri sevi uzskata par veselīgu, darba spējīgiem, tas ir, viņi nesūdzas par kādu kaiti, kas liktu apmeklēt ārstu.

Pēc izstrādātās sistēmas iedzīvotājus apseko no 15 gadu vecuma. Pilsoņiem vecumā pēc 35 — 40 gadiem šīs apskates iziet ir īpaši svarīgi, jo tieši šajā vecumā biežāk sevi liek manīt sirds un asinsvadu, kuņģa un zarnu trakta slimības, cukurslimība, tuberkuloze, glaukoma, pirmsvēža saslimšanas. Piemēram, PSRS Medicīnas zinātņu akadēmijas Kardioloģijas institūta pētījumi liecina, ka ar sirds asinsvadu koronāro slimību un miokarda infarktu bieži slimo vīrieši pusmūža gados: šajā nolūkā apsekojot lielu skaitu vīriešu vecumā no 50 līdz 59 gadiem, sirds lēmiskā slimība pirmoreiz konstatēta 40,3 procentiem, bet hipertensīvā slimība — 30 procentiem apsekojamajiem.

1985. gadā LPSR Veselības aizsardzības ministrija sarīkojusi divas Vissavienības konferences par dispanserizācijas jautājumu.

Gunārs Binde Livānos

Līvānu eksperimentālās biofotomiskās rūpnīcas zālē pilsētas fotoklubs «Fotons» noorganizējis LPSR Nopelniem bagātā kultūras darbinieka, daudzu starptautisko izstāžu laureāta Gunāra Bindes fotomākslas izstādi. Tā sastāv no 32 darbiem, kas ir dažādi pēc sa-

mem. Latvijas mediķi, kuri pirmie valstī ieviesuši ikgadējo dispanserizāciju, ar paveikto iepazīstināja kolēģus no citām republikām. Mūsu izstrādātā sistēma izpelnījās vispārēju atzinību un pašlaik tiek ieviesta citās PSRS republikās un apgabalos.

Sistēma paredzēta, ka pirmo apsekošanu izdara vidējā posma medicīniskie darbinieki: feldšeri un medmāsas. Tas ir pietiekami, lai atklātu vienas vai otras slimības pazīmes. Turpmāko apsekošanu vai saslimšanas simptomu precizēšanu (ja ir aizdomas par saslimšanu) izdara iecirkņa ārsts, nepieciešamības gadījumā pieaicinot šaurāka profila speciālistu. Kā liecina aprēķini, izmantojot šādu sistēmu, vajadzīgs 15 reizes mazāk ārstu un 3,5 reizes mazāk vidējā posma medicīnisko darbinieku, nekā tad, ja pirmo apskati izdarītu ārsti, šaura profila speciālisti.

Mūsu rajonā dispanserizāciju veic Preiļu un Līvānu poliklīniku profilaktisko apskāšu nodaļas, Aglonas ambulancē, kā arī Preiļu poliklīnikas izbraukuma brigāde, kura pēc grafika ierodas uzņēmumos, kolhozos, sovhozos.

Neraugoties uz profilaktisko apskāšu pieejamību, dispanserizāciju gan 1984., gan 1985. gadā izgājuši vien apmēram 75 procenti rajona iedzīvotāju (vecumā no 14 gadiem). Divaini, ka ik ceturto rajona iedzīvotāju neuztrauc paša veselības stāvoklis.

Tiem, kas ierodas uz dispanserizāciju, jāuzrāda urīna analīzes un medicīniskā pase. Jāatgādina, ka ar medicīnisko pasi jāaplektas tikpat saudzīgi, kā ar citiem dokumentiem. Tā jāņem līdzi ikreiz, kad apmeklējat poliklīniku vai arī esat saņēmuši norīkojumu uz slimnīcu.

Mēs, ārsti, ceram, ka 1986. gadā dispanserizāciju izies ikviens rajona iedzīvotājs.

O. GRINBERGS,

Preiļu centrālās rajona slimnīcas profilaktisko apskāšu nodaļas vadītājs

vas noskaņas, tehniskā izpildījuma un žanriem.

Izstādi slēdzot, 7. februāri pulksten 14.00 uz tikšanās ar fotomākslas draugiem ieradīsies pats autors. Domājams, ka pasākums veicinās aktīvāk darboties arī pašmāju fotoamatieriem.

G. GRŪTUPS

